EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.7.2010
KOM(2010) 372 endelig

2010/0220 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

Om statsstøtte til fremme af lukning af urentable miner

{SEK(2010) 850}
{SEK(2010) 851}

BEGRUNDELSE

1. Baggrund

Støtten til EU's kulindustri er reguleret i en sektorspecifik retsakt, Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002 af 23. juli 2002 om statsstøtte til kulindustrien[1] ("kulforordningen").

Kulforordningen udløber den 31. december 2010. I mangel af et nyt retsgrundlag, der giver mulighed for at yde bestemte former for statsstøtte til kulindustrien, kan medlemsstaterne kun yde statsstøtte inden for de grænser, der er fastsat i de generelle statsstøtteregler, som gælder for alle sektorer.

I sammenligning med kulforordningen er der meget begrænsede muligheder for at yde støtte til kulindustrien efter de generelle statsstøtteregler, især hvad angår produktionsstøtte men også andre former for støtte. Nogle medlemsstater har meget høje produktionsomkostninger sammenholdt med de nuværende og forventede verdensmarkedspriser og har derfor en kulproduktion, som er urentabel i dag og sandsynligvis i fremtiden.

Subventioneret stenkul har kun en marginal indvirkning på energiforsyningssikkerheden i EU (om end situationen er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat). Den lille andel, den subventionerede stenkul bidrager til EU's samlede energimix, begrænser i høj grad denne støttes evne til at kompensere for forsyningsforstyrrelser inden for kul eller andre energikilder. Subventioneret kul tegner sig kun for 5,1 % af elproduktionen i EU. Hvis der kun tages hensyn til støtte til dækning af produktionstab, falder dette tal til 1,4 % (selv om det kan være højere i enkelte medlemsstater).

Når kulforordningens udløber vil nogle medlemsstater være tvunget til at lukke deres kulminer og afhjælpe de sociale og regionale følger af lukningen. Kulminerne er koncentreret i visse regioner (f.eks. Ruhrgebiet i Tyskland, det nordvestlige Spanien, Jiu-dalen i Rumænien), og derfor kan lukningerne få betydelige sociale konsekvenser, hvis minerne lukkes samtidig. Hvis der tages hensyn til arbejdspladser i forbundne industrier, kan op til 100 000 arbejdspladser være i farezonen. Øjeblikkelig lukning af miner på grund af pludselig bortfald af støtte medfører, at de regionale arbejdsmarkeder vil blive oversvømmet af afskedigede minearbejdere, som ikke hurtigt nok kan genbeskæftiges i andre industrier, og som derfor risikerer at blive langtidsledige.

Hvad angår miljøet skal der tages hensyn til, at lukning af en mine kræver en række foranstaltninger for at retablere produktionsområdet, f.eks. fjernelse af udstyr fra minen, rensning af området, sikkerhedsarbejde under jorden, fjernelse af spildevand osv. Hvis virksomheden fortsætter minedrift eller andre økonomiske aktiviteter, vil statslige midler kunne udgøre statsstøtte, og virksomhedens øvrige aktiviteter kan være i fare, hvis virksomheden selv skal bære disse omkostninger.

Formålet med dette forslag er at give medlemsstaterne et retsgrundlag, der giver mulighed for mere effektivt at afbøde de eventuelle negative virkninger af minelukninger som følge af udfasningen af støtten, især på det sociale og miljømæssige område, samtidig med at konkurrenceforvridninger på det indre markeds begrænses mest muligt.

---

[1] EFT L 205 af 2.8.2002, s. 1.

2. Offentlige høringer

Kommissionen gennemførte en åben internethøring mellem den 13. og 15. juli 2009. Kommissionens tjenestegrene offentliggjorde i den forbindelse et debatoplæg på sin hjemmeside, som beskrev det foreliggende problem, de politiske mål og de forskellige valgmuligheder, som de berørte aktører blev anmodet om at kommentere. Desuden blev sektordialogudvalget for "**udvindingsindustrien"** hørt på et plenarmøde den 4. juni 2009**.**

Kommissionen modtog 60 henvendelser.

Arbejdsmarkedets parter inden for kulindustrien og sektoren for minedriftsudstyr går generelt ind for en videreførelse af de nuværende støtteordninger, der er tilladt ifølge kulforordningen. De ønsker som minimum en ny EU-ordning om statsstøtte til indskrænkning af aktiviteterne samt støtte til lukning af miner og dækning af gamle forpligtelser.

Omvendt går miljøorganisationerne ikke ind for en ny sektorspecifik støtteordning for kulindustrien. De hævder, at statsstøttet kulproduktion har en negativ indvirkning på produktion af energi fra rene, bærbare og vedvarende kilder og ikke fremmer energieffektivitet og energibesparelser. De hævder endvidere, at der kan skabes flere arbejdspladser inden for sektoren for vedvarende energi, end der går tabt i kulsektoren.

Regeringerne i de fleste kulproducerende medlemsstater går enten ind for en videreførelse af den nuværende kulforordning eller en ny forordning, som i det mindste tillader nogle af de nuværende støtteordninger. Nogle få kulproducerende medlemsstater var mindre bekymrede, enten fordi de ikke længere yder statsstøtte, eller fordi de er af den opfattelse, at de generelle statsstøtteregler er tilstrækkelige til at støtte deres kulindustri.

3. Konsekvensanalyse

Europa-Kommissionen har undersøgt forskellige politiske valgmuligheder for at afhjælpe de mulige negative følgevirkninger af minelukninger efter udfasningen af støtteordningerne, især hvad angår de sociale og miljømæssige aspekter.

Valgmulighed 1: basisscenariet

Ifølge basisscenariet foreslår Kommissionen ikke et nyt sektorspecifikt retsinstrument, der skal gælde, når kulforordningen udløber. Fra 2011 vil det kun være de generelle statsstøtteregler, der gælder for stenkul.

Valgmulighed 2: Kommissionens retningslinjer

Ifølge valgmulighed 2 vedtager Kommissionen retningslinjer på basis af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, som er identiske med dem, der gælder for skibsbygnings- og stålsektoren, og som giver medlemsstaterne mulighed for at yde støtte til dækning af mineselskabernes betaling til arbejdstagere, der afskediges eller førtidspensioneres på grund af minelukninger, omkostninger til rådgivning af sådanne arbejdstagere eller til omskoling. Støtten kan også dække billigste løsning ved omkostninger til enten færdiggørelse af igangværende kontrakter (højst 6 måneder) eller annulation af sådanne kontrakter. Støtten kan endvidere dække omkostninger ved umiddelbar rensning og retablering af produktionsområder, men dækker ikke de – undertiden betydelige – beløb i forbindelse med retablering af underjordiske anlæg, da omfanget og varigheden (undertiden for evigt) af disse arbejder overskrider det, der er tilladt ifølge artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

Valgmulighed 3: En rådsforordning om tidsbegrænset driftsstøtte (støtte til lukning)

Ifølge valgmulighed 3 foreslår Kommissionen en rådsforordning på basis af artikel 107, stk. 3, litra e), i TEUF. Ifølge denne forordning kan medlemsstaterne yde driftsstøtte, der er klart degressiv, til dækning af tab på den løbende produktion, så længe denne støtte følges op af en velordnet aktivitetsafvikling som led i en veldefineret lukningsplan (og kun omfatter nuværende miner). Der er tale om en gradvis udfasning af driftsstøtten over en periode på højst 10 år.

Valgmulighed 4: en rådsforordning, som tillader støtte til dækning af ekstraordinære udgifter (gamle sociale og miljømæssige forpligtelser)

Ifølge valgmulighed 4 foreslår Kommissionen en rådsforordning på basis af artikel 107, stk. 3, litra e), i TEUF. Ifølge denne forordning kan medlemsstaterne yde statsstøtte til sociale og miljømæssige omkostninger i forbindelse med lukning af miner, f.eks. socialsikringsydelser og omkostninger i forbindelse med retablering af tidligere mineområder som fastlagt i bilaget til den nuværende kulforordning.

Valgmulighed 5: kombination af valgmulighed 3 og 4

Ifølge valgmulighed 5 foreslår Kommissionen en rådsforordning på basis af artikel 107, stk. 3, litra e), i TEUF, ifølge hvilken medlemsstaterne kan yde både lukningsstøtte (som i valgmulighed 3) og støtte til dækning af ekstraordinære omkostninger (som i valgmulighed 4).

Valgmulighed 6: videreførelse af den nuværende kulforordning i 10 år.

Ifølge valgmulighed 6 foreslår Kommissionen videreførelse af Rådets forordning 1407/2002 – i den nuværende version – i endnu 10 år, dvs. til udgangen af 2020. Forskellen mellem denne valgmulighed og valgmulighed 5 er, at betingelserne med hensyn til lukning af miner og mulighed for at yde investeringsstøtte fjernes.

De forskellige valgmuligheder er sammenlignet under forudsætning af, at de berørte medlemsstater yder den støtte, der er mulighed for under de respektive valgmuligheder. De sektorspecifikke statsstøtteregler rummer blot mulighed for – men ikke en forpligtelse til – at yde statsstøtte; konsekvensanalysen kan ikke foregribe de afgørelser, medlemsstater træffer i spørgsmålet om statsstøtte.

Ud fra en **økonomisk** synsvinkel ser valgmulighed 2 (retningslinjer) ud til at være at foretrække frem for basisscenariet, hvis det drejer sig om at mindske den direkte økonomiske indvirkning på de regioner og industrier, der er mest berørt. Den er også at foretrække frem for valgmulighed 3 – 5, når det drejer sig om at begrænse virkningen på konkurrencen mest muligt.

Ud fra en **social** synsvinkel giver valgmulighed 5 de gunstigste resultater i sammenligning med basisscenariet. Kombinationen af en gradvis lukning af minerne, med maksimal mulighed for (førtids)pension, med supplerende støtte til rådgivning og omskoling, bidrager effektivt til at reducere de negative sociale virkninger af minelukninger i de berørte regioner. Selv om den ikke fremmer skabelse af varige arbejdspladser, afhjælper den det direkte problem med, at de sociale følgevirkninger af minelukninger er geografisk koncentreret på nogle få regioner.

Der er stor usikkerhed omkring de miljømæssige aspekter. Selv om det omkringliggende miljø utvivlsomt vil drage fordel af et øjeblikkeligt eller næsten øjeblikkeligt produktionsstop (valgmulighed 1, 2 og 4), er billedet usikkert med hensyn til de globale drivhusgasemissioner, når der tages hensyn til emissioner fra elproducenters afbrænding af kul. Denne usikkerhed skyldes, at lokal kul i vidt omfang kan substitueres med importeret kul. Selv om der ikke er tale om 100 % substitution, afhænger forskellen mellem de politiske valgmuligheder af, hvorledes medlemsstaterne har til hensigt at fremme overgangen til andre energikilder. Endelig, hvad angår den lokale virkning, skal det tages i betragtning, at valgmulighed 5 sikrer finansiering af retableringen af mineområderne, og den gradvise lukning giver bedre muligheder for at gennemføre de fornødne forberedelser i god tid forud for lukningen.

Det konkluderes i konsekvensanalysen, at der ikke er nogen entydig objektiv præference for en bestemt valgmulighed. Valgmulighed 2 og 5 ser ud til at være de mest velegnede til at nå det tilstræbte politiske mål om at afbøde virkningerne af minelukningerne, men som samtidig tager hensyn til de forskellige juridiske begrænsninger som følger af artikel 7, stk. 3, litra c), og artikel 107, stk. 3, litra e, dvs. at ingen driftsstøtte kan tildeles i medfør af artikel 7, stk. 3, litra c).

Hvad angår valgmulighed 6, dvs. videreførelse af den nuværende kulforordning, har den hidtidige erfaring med forordningen vist, at den gradvise nedtrapning af støtten og de fastsatte betingelser er for svage til at sikre en effektiv omstrukturering af kulindustrien. Tværtimod kan medlemsstaterne fravige det politiske mål ved blot fortsat at yde produktionsstøtte til urentable miner uden et klart engagement til at lukke minerne. Det følger heraf, at de samme miner stadig kan være urentable, når forordningen udløber om 10 år. Det underliggende problem med miner, der ikke er konkurrencedygtige, vil ikke blive løst, men blot udskudt.

Som følge af konsekvensanalysen har Kommissionen besluttet at foreslå en ny rådsforordning baseret på valgmulighed 5. Minelukninger har en stor social følgevirkning, der er koncentreret på nogle få regioner i EU, hvilket nødvendiggør en passende overgangsperiode. I overgangsperioden er det nødvendigt med driftsstøtte for at sikre en hensigtsmæssig og gradvis udfasning. Af juridiske grunde, som omtales i det følgende, kan dette mål kun nås gennem en rådsforordning på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra e. På baggrund af den økonomiske og finansielle krise og Kommissionens erklærede mål om at sætte større fokus på den sociale dimension i europæisk politik vil et nyt instrument, der giver medlemsstaterne mulighed for at lindre de sociale og regionale virkninger af minelukninger, bidrage til at fremme den sociale samhørighed i Europas regioner.

4. Forslagets retlige aspekter

Ifølge artikel 107, stk. 1, i TEUF er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Artikel 107, stk. 2, i TEUF bestemmer, at visse former for støtte automatisk er forenelige med det indre marked. Artikel 107, stk. 3, i TEUF fastsætter støtte, som Kommissionen kan erklære forenelig med det indre marked. Særlig interessant er artikel 107, stk. 3, litra c), som indeholder undtagelser i tilfælde af støtte, der ydes for at fremme den økonomisk udvikling i visse områder, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Artikel 107, stk. 3, litra e), bestemmer, at Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal kan træffe beslutning om andre former for støtte, der er forenelige med det indre marked.

Kommissionen skønner, at den type statsstøtte, der er omfattet af dette forslag – især betydelig driftsstøtte over en lang periode – er mere vidtgående end mulighederne ifølge artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF. Kommissionen foreslår derfor Rådet, at de former for statsstøtte inden for kulsektoren, som Kommissionen kan erklære forenelige med det indre marked, defineres på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra e).

5. Budgetmæssige virkninger

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

6. Nærmere beskrivelse af forslaget

Kommissionen foreslår en sektorspecifik støtteordning, der skal betragtes som en overgangsordning, indtil de generelle statsstøtteregler finder fuldstændig anvendelse inden for (sten)kulsektoren.

Udover de muligheder, som de generelle statsstøtteregler frembyder, giver forslaget mulighed for at erklære to former for støtte til stenkulsindustrien forenelig med fællesmarkedet: støtte til lukning og støtte til dækning af ekstraordinære udgifter.

Lukningsstøtte

Lukningsstøtte er driftsstøtte, der har til formål at dække tab på den løbende produktion i produktionsanlæg, der skal lukkes. Den giver mulighed for en gradvis lukning af urentable kulminer.

Denne type støtte kan kun ydes til kulminer som led i en definitiv lukningsplan. Støtten er derfor degressiv og skal tilbagebetales, hvis den pågældende mine ikke lukkes. Støtten kan kun ydes til produktionsanlæg, der allerede var i drift, inden Kommissionens fremsatte sit forslag.

Tidligere drøftelser med de berørte medlemsstater har vist, at det som følge af uventede begivenheder kan være nødvendigt midlertidigt at stabilisere eller øge støtten fra år til år for at give en kulmine mulighed for at forsætte sine aktiviteter indtil det planlagte lukningstidspunkt. Derfor har Kommissionen besluttet at afvige lidt fra en af bestemmelserne i valgmulighed 5 i konsekvensanalysen. Den fastholder det overordnede krav om væsentlig degressivitet, men foreslår, at degressiviteten defineres på basis af på hinanden følgende femtenmånedersperioder (i stedet for hvert år). Der foreslås en degressivitet på mindst 33 % for hver på hinanden følgende femtenmånedersperiode og en lukningsplan, der maksimalt strækker sig over fire år.

Forslaget omfatter også sikkerhedsforanstaltninger for at undgå overkompensation og for at begrænse konkurrenceforvridningerne på energimarkederne mest muligt.

Støtte til dækning af ekstraordinære omkostninger

Formålet med denne støtte er at dække omkostninger, som ikke er knyttet til den løbende produktion, og som opstår i forbindelse med minelukninger, f.eks. de såkaldte gamle forpligtelser på det sociale område og miljøområdet. Bilaget til den foreslåede forordning indeholder en udtømmende liste over de udgiftskategorier, der kan dækkes.

Procedurer

Forslaget indeholder procedurebestemmelser, som næsten er de samme som i Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002, og som især klarlægger, hvorledes støtten skal anmeldes til Kommissionen, så den får mulighed for at foretage en grundig evaluering inden en eventuel godkendelse.

2010/0220 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EU) nr. .../…

Om statsstøtte til fremme af lukning af urentable miner

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 107, stk. 3, litra e),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsforslag til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[2],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg[3],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[4], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 1407/2002[5] af 23. juli 2002 om statsstøtte til kulindustrien udløber den 31. december 2010.

(2) Det lille bidrag, som den subventionerede stenkul yder til EU's samlede energimix, berettiger ikke længere opretholdelse af støtteforanstaltninger for at sikre energiforsyningen på EU-plan.

(3) Unionens målsætninger om at fremme vedvarende energikilder og fossile brændsler med lavere kulstofindhold til elproduktion berettiger ikke, at der ydes støtte til urentable kulminer i det uendelige. De støttekategorier, der er tilladt ifølge forordning (EF) 1407/2002, bør derfor ikke videreføres på ubestemt tid.

(4) Da der imidlertid ikke findes nogen sektorspecifikke statsstøtteregler, er det de generelle statsstøtteregler, der gælder for kulindustrien. På denne baggrund er urentable kulminer, der i øjeblikket får støtte efter forordning (EF) nr. 1407/2002, måske ikke længere berettiget til støtte og kan blive tvunget til at lukke.

---

2 EUT C […], […], s. […].
3 EUT C […], […], s. […].
4 EUT C […], […], s. […].
5 EFT L 205 af 2.8.2002, s. 1.

(5) Med forbehold af de generelle statsstøtteregler bør medlemsstaterne kunne træffe foranstaltninger for at afbøde de sociale og regionale følgevirkninger af minelukninger, dvs. en velordnet aktivitetsafvikling som led i en uigenkaldelig lukningsplan og/eller finansiering af ekstraordinære udgifter, især i forbindelse med gamle forpligtelser.

(6) Denne forordning markerer for kulsektoren overgang fra de sektorspecifikke regler til de generelle statsstøtteregler, der gælder for alle sektorer.

(7) For at sikre, at konkurrenceforvridningerne på det indre marked som følge af støtten begrænses mest muligt, bør denne støtte være degressiv og udelukkende være begrænset til produktionsanlæg, som uigenkaldeligt skal lukkes.

(8) For at afbøde de negative miljøvirkninger af statsstøtte til kulproduktion, bør medlemsstaten fremlægge en plan med passende foranstaltninger, eksempelvis på områder som energieffektivitet, vedvarende energi eller CO2-opsamling og –lagring.

(9) Der bør også være mulighed for at yde støtte til virksomheder til dækning af omkostninger, som efter normal regnskabspraksis ikke berører produktionsomkostningerne. En sådan støtte skal dække ekstraordinære udgifter ved lukning af produktionsanlægget. For at undgå, at en sådan støtte uberettiget tildeles virksomheder, som kun lukker en del af deres produktionsanlæg, skal de pågældende virksomheder føre separate regnskaber for hver af deres produktionsenheder.

(10) Europa-Kommissionen skal skabe og bevare normale konkurrencevilkår og sørge for, at de overholdes. Med hensyn til specielt elmarkedet må støtten til kulindustrien ikke have nogen indflydelse på, hvordan elproducenterne vælger at forsyne sig med primærenergi. Derfor skal kulpriser og -mængder frit aftales af kontrahenterne under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet.

(11) Anvendelse af denne forordning udelukker ikke, at støtte til kulindustrien kan betragtes som forenelig med det indre marked af andre årsager;

(12) Kommissionen vurderer de foreslåede foranstaltninger på basis af denne forordning og træffer afgørelse i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om de nærmere regler for gennemførelse af artikel 93 i EF-traktaten.[6].

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I
INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

[6] EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1

a) »kul«: højkvalitets-, middelkvalitets- og lavkvalitetskul af kategori A og B i henhold til det af FN's Økonomiske Kommission for Europa udarbejdede internationale kul-klassificeringssystem[7]

b) "lukning": permanent ophør af kulproduktion og - salg;

c) "lukningsplan": en plan udarbejdet af en medlemsstat, som indeholder foranstaltninger med henblik på endelig lukning af kulproduktionsanlæg;

d) "kulproduktionsanlæg": underjordisk eller åbne brud og hertil knyttet infrastruktur til produktion af råkul uafhængigt af andre dele af virksomheden;

e) "kulproduktionsår" kalenderår eller en anden 12-månedersperiode, der anvendes som reference for kontrakter i kulindustrien;

f) "produktionsomkostninger": samlede omkostninger i forbindelse med den løbende produktion, herunder udvindingsomkostningerne, udgifterne til konditionering af kullene, navnlig vask og sortering, og transport til leveringsstedet, normal afskrivning og markedsbaserede renteudgifter på lånt kapital.

g) "tab på den løbende produktion": det beløb, hvormed kulproduktionsomkostningerne overstiger den salgspris, som kontrahenterne frit har aftalt under hensyntagen til betingelserne på verdensmarkedet.

h) "kulimport": enhver forsendelse af kulprodukter med oprindelse i et tredjeland, som indføres i Fællesskabets toldområde med andet formål en transit og som er bestemt til elproduktion eller til anvendelse i en medlemsstats koksovne.

AFSNIT II
STØTTENS FORENELIGHED

Artikel 2
Princip

1. I forbindelse med definitiv lukning af urentable miner kan støtten til kulindustrien betragtes som forenelig med det indre markeds funktionsmåde, hvis den er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

2. Støtten dækker kun omkostningerne i forbindelse med kul, der anvendes til elproduktion, kombineret kraftvarmeproduktion, koksproduktion samt opvarmning af højovnene i jern- og stålindustrien, forudsat at anvendelsen finder sted i Unionen.

[7] International system for codification of medium-grade and high-grade coal (1998). International classification of coal in seam (1998) and International system of codification for low-grade coal (1999).

Artikel 3
Støtte til lukning

1. Virksomhedsstøtte, der er specifikt beregnet til at dække tab på den løbende produktion i produktionsanlæg, kan kun betragtes som forenelig med det indre markeds funktionsmåde, hvis følgende betingelser overholdes:

a) driften af de berørte produktionsanlæg indgår i en lukningsplan, som har en frist, der senest er den 1. oktober 2014.

b) de berørte produktionsanlæg skal være definitivt lukket i overensstemmelse med lukningsplanen.

c) den anmeldte støtte må ikke overstige forskellen mellem de forventede produktionsomkostninger og de forventede indtægter i et kulproduktionsår. Den faktisk udbetalte støtte reguleres årligt på grundlag af de faktiske udgifter og indtægter, idet reguleringen finder sted senest ved udgangen af det kulproduktionsår, der følger efter det kulproduktionsår, for hvilket støtten er ydet.

d) støttebeløbet pr. ton kulækvivalent må ikke resultere i, at leveringspriserne for fællesskabskul kommer til at ligge under de priser, der gælder for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande.

e) det berørte produktionsanlæg skal have været i drift den 31. december 2009.

f) den samlede lukningsstøtte, det ydes af en medlemsstat til en bestemt virksomhed, skal være degressiv, og nedsættelserne mellem de på hinanden følgende femtenmånedersperioder skal mindst udgøre 33 % af den støtte, der blev ydet til lukningsplanen i den første femtenmånedersperiode.

g) den samlede lukningsstøtte, der ydes til en medlemsstats kulindustri, må ikke i noget år efter 2010 overstige det støttebeløb, som er ydet af den pågældende medlemsstat i 2010, og som er godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 1407/2002.

h) Medlemsstaten fremlægger en plan med det formål at afbøde de negative miljøvirkninger af anvendelsen af kul, på områder som energieffektivitet, vedvarende energi eller CO2-opsamling og –lagring. At en sådan plan indeholder foranstaltninger, som udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, fritager på ingen måde medlemsstaterne for deres anmeldelsesforpligtelser og status quo-forpligtelser vedrørende de pågældende foranstaltninger, jf. artikel 108, stk. 3, i TEUF, og berører heller ikke kravet om, at foranstaltningerne skal være forenelige med det indre marked.

2. Hvis de produktionsanlæg, hvortil der er ydet støtte i overensstemmelse med stk. 1, ikke er lukket på det tidspunkt, der er fastsat i den lukningsplan, som er godkendt af Kommissionen, skal den berørte medlemsstat tilbagesøge al den støtte, der er ydet for hele den periode, der er dækket af lukningsplanen.

Artikel 4
Støtte til dækning af ekstraordinære omkostninger

1. Statsstøtte, der ydes til virksomheder, som udøver eller har udøvet en kulproduktionsrelateret aktivitet, til dækning af omkostninger, som skyldes lukning af kulproduktionsanlæg, og som ikke berører den løbende produktion, kan betragtes som forenelig med det indre marked, hvis det udbetalte beløb ikke overstiger sådanne omkostninger. En sådan støtte kan dække:

a) omkostninger, der kun påhviler virksomheder, der gennemfører eller har gennemført en lukning, herunder virksomheder, der nyder godt af lukningsstøtte

b) omkostninger, som påhviler flere virksomheder.

2. De kategorier af omkostninger, som er dækket af stk. 1, er defineret i bilaget. Stk. 1 gælder ikke omkostninger, der er en følge af manglende overholdelse af miljøbestemmelserne.

Artikel 5
Kumulering

1. Det maksimale støttebeløb, der kan ydes efter denne forordning, gælder, uanset om støtten finansieres fuldstændigt af statsmidler eller delvis af Unionen.

2. Støtte, der ydes efter denne forordning, må ikke kombineres med andre typer statsstøtte efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, eller med andre former for finansiering fra EU til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan overlapning resulterer i et højere støttebeløb end fastsat i bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 6
Adskillelse af regnskaber

Enhver støtte, som en virksomhed har modtaget, skal opføres i resultatopgørelsen som en særskilt indtægt i forhold til omsætningen. Virksomheder, som modtager støtte i henhold til denne forordning, skal føre nøjagtige og adskilte regnskaber for hver enkelt af deres produktionsanlæg og for de øvrige økonomiske aktiviteter, som ikke er knyttet til kulproduktion. Midlerne skal forvaltes på en sådan måde, at det ikke er muligt at overføre dem til andre produktionsanlæg, som ikke indgår i lukningsplanen, eller til andre økonomiske aktiviteter i samme virksomhed.

AFSNIT III
PROCEDURER

Artikel 7
Oplysninger fra medlemsstaterne

1. Foruden bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93[8], er støtte ifølge denne forordning omfattet af de særlige bestemmelser i stk. 2 – 6.

2. Medlemsstater, som påtænker at yde lukningsstøtte i henhold til artikel 4, forelægger Kommissionen en lukningsplan for de berørte produktionsanlæg. Denne plan skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) nøjagtig angivelse af produktionsanlæggene

b) de faktiske eller anslåede produktionsomkostninger pr. kulproduktionsår for hvert produktionsanlæg;

c) den anslåede kulproduktion pr. kulproduktionsår i deproduktionsanlæg, der indgår i lukningsplanen

(d) den anslåede størrelse af lukningsstøtten pr. kulproduktionsår.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om enhver ændring af lukningsplanen.

4. Medlemsstaterne giver meddelelse om al den støtte, som de påtænker at yde til kulindustrien i henhold til denne forordning i et kulproduktionsår. De forelægger Kommissionen alle oplysninger vedrørende beregningen af de forventede produktionsomkostninger og deres relation til de lukningsplaner, som er anmeldt til Kommissionen i henhold til stk. 2.

5. Senest seks måneder efter afslutningen af et kulproduktionsår giver medlemsstaterne meddelelse om størrelsen af den støtte, der er udbetalt i løbet af det pågældende kulproduktionsår, og forelægger oplysninger vedrørende beregningen heraf. Inden udgangen af det følgende kulproduktionsår giver de endvidere meddelelse om eventuelle reguleringer i forhold til de oprindeligt udbetalte beløb.

6. I forbindelse med anmeldelsen af den i artikel 4 og 5 nævnte støtte og fremsendelsen af opgørelsen over de faktisk udbetalte beløb forelægger medlemsstaterne alle oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere, at bestemmelserne i denne forordning er overholdt.

---

[8] EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1

AFSNIT IV
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 8
Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning. Den opstiller fælles regler for meddelelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 9
Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på 20. dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Den anvendes fra den 1. januar 2011.

2. Denne forordning udløber den 31. december 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […]

På Rådets vegne

Formand

BILAG

Definition af de udgifter, der er omhandlet i artikel 4

1. Udgifter og hensættelser, som kun påhviler virksomheder, der lukker produktionsanlæg

Udelukkende nedenstående udgiftskategorier, og kun hvis de er en følge af lukning af kulproduktionsanlæg:

a) udgifter til dækning af sociale ydelser som følge af pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den ved lov fastsatte pensionsalder

b) andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der har mistet deres arbejde

c) pension og godtgørelser, ud over de lovbestemte pensionsordninger, til arbejdstagere, der mister deres arbejde samt til personer, som var berettigede til disse ydelser inden lukningen

d) udgifter, der afholdes af virksomhederne til omskoling af arbejdstagerne, således at de kan søge beskæftigelse udenfor kulindustrien, især udgifter til uddannelse

e) vederlagsfri leverancer af kul til arbejdstagere, der mister deres arbejde, samt til personer, der var berettigede dertil inden lukningen

f) resterende udgiftsforpligtelser som følge af skattemæssige, juridiske eller administrative bestemmelser

g) ekstra sikkerhedsarbejder under jorden som følge af lukning af produktionsanlæg

h) terrænskader, der skyldes lukning af produktionsanlæg

i) udgifter i forbindelse med rehabilitering af gamle kulminer, navnlig:

— resterende udgifter som følge af bidrag til organer, der har til opgave at sørge for vandforsyning og bortledning af spildevand

— andre resterende udgifter til vandforsyning og bortledning af spildevand

j) resterende udgifter til tidligere minearbejderes sygesikringsordning

k) udgifter i forbindelse med annulation eller ændring af igangværende kontrakter (maksimalt svarende til seks måneders produktion)

l) ekstraordinære forringelser af aktiver som følge af lukning af produktionsanlæg.

Stigning i jordværdi fratrækkes de støtteberettigede udgifter under kategori g), h) og i).

2. Udgifter og hensættelser, som påhviler flere virksomheder

a) forhøjelse af bidragene til dækning af sociale ydelser uden for de lovbestemte ordninger, hvis forhøjelsen skyldes, at antallet af bidragspligtige er faldet på grund af lukningen af produktionsanlæg.

b) udgifter til vandforsyning og bortledning af spildevand som følge af lukning af produktionsanlæg

c) forhøjelse af bidragene til organer, der har til opgave at sørge for vandforsyning og bortledning af spildevand, hvis forhøjelsen skyldes, at den bidragspligtige kulproduktion er faldet på grund af lukningen af produktionsanlæg.